

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia częściowej nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2016/1059 z dnia 20 czerwca 2016 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. 2016, L 173, s. 59).

Sentencja

1) Stwierdza się nieważność decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2016/1059 z dnia 20 czerwca 2016 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) w części, w jakiej dotyczy ona korekty finansowej nałożonej na Królestwo Hiszpanii w zakresie, w jakim Komisja zastosowała w tej decyzji

— korektę ryczałtową w wysokości 25 % w odniesieniu do zadrzewionych pastwisk dehesa na lata składania wniosków 2010–2013 oraz

— korektę ryczałtową w wysokości 10 % w odniesieniu do zakrzewionych pastwisk zgłoszonych przez „hodowców” na lata składania wniosków 2010–2013.

2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.

3) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 392 z 24.10.2016.

Wyrok Sądu z dnia 4 grudnia 2018 r. – Janoha i in. / Komisja

(Sprawa T-517/16) (¹)

Służba publiczna – Personel kontraktowy – Nowelizacja regulaminu pracowniczego z dnia 1 stycznia 2014 r. – Artykuł 6 załącznika X do regulaminu pracowniczego – Nowe przepisy dotyczące przyznawania urlopu mające zastosowanie do urzędników pełniących służbę w państwie trzecim – Zarzut niezgodności z prawem – Artykuł 10 akapit drugi regulaminu pracowniczego – Artykuły 7 i 33 karty praw podstawowych – Równość traktowania – prawa nabyte – Uzasadnione oczekiwania – Pewność prawa – Nadużycie władzy

(2019/C 44/27)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Andrea Janoha (Christ Church, Barbados) i pięciu innych skarżących, wymienionych w załączniku do wyroku (przedstawiciel: adwokat O. Mader)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo J. Currall i G. Gattinara, następnie G. Gattinara i A. C. Simon, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Rada Unii (przedstawiciele: początkowo M. Bauer i M. Veiga, następnie M. Bauer i R. Meyer, pełnomocnicy)

Przedmiot

Złożony na podstawie art. 270 TFUE wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji o zmniejszeniu liczby dni corocznego urlopu wypoczynkowego skarżących od 2014 r.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) *Andrea Janoha i pozostali członkowie personelu kontraktowego Komisji Europejskiej, wymienieni w załączniku, zostają obciążeni swoimi kosztami postępowania oraz kosztami poniesionymi przez Komisję.*
- 3) Rada Unii Europejskiej pokrywa własne koszty postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 388 z 3.11.2014 (sprawa początkowo zarejestrowana w Sądzie do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej pod numerem F-86/14, przekazana do Sądu Unii Europejskiej w dniu 1.9.2016).

**Wyrok Sądu z dnia 4 grudnia 2018 r. – Carreras Sequeros i in. / Komisja
(Sprawa T-518/16) ⁽¹⁾**

Służba publiczna – Urzędnicy i personel kontraktowy – Reforma regulaminu pracowniczego z dnia 1 stycznia 2014 r. – Artykuł 6 załącznika X do regulaminu pracowniczego – Nowe przepisy dotyczące corocznego urlopu wypoczynkowego mające zastosowanie do urzędników pełniących służbę w państwie trzecim – Zarzut niezgodności z prawem – Cel urlopu wypoczynkowego

(2019/C 44/28)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Francisco Carreras Sequeros (Addis-Abeba, Etiopia) i pięcioro innych skarżących, których nazwiska figurują w załączniku do wyroku (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi i T. Martin)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo J. Currall i G. Gattinara, następnie G. Gattinara i A.-C. Simon, pełnomocnicy)

Interwenientci popierający stronę pozwaną: Parlament Europejski (przedstawiciele: J. Steele i E. Taneva, pełnomocnicy) i Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: początkowo M. Bauer i M. Veiga, następnie M. Bauer i R. Meyer, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 270 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji o zmniejszeniu liczby dni przysługującego skarżącym corocznego urlopu wypoczynkowego od roku 2014.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji o zmniejszeniu w 2014 r. liczby dni corocznego urlopu wypoczynkowego przysługującego Franciscowi Carrerasowi Sequerosowi oraz innym urzędnikom lub członkom personelu Komisji Europejskiej, których nazwiska figurują w załączniku.
- 2) Komisja pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez F. Carrerasa Sequerosa oraz innych urzędników lub członków personelu Komisji, których nazwiska figurują w załączniku.